

20-1 Jan - Mar 2026

Published on 14, Jan - Mar 2026

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

ஐந்திணை எழுபது முல்லைத்திணை தலைவி கூற்றில் உவமைப் பயன்பாட்டு வரையறை

அ. அனுசங்கவி
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் மு. சூதா
நெறியாளர், தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி - 630003

முன்னுரை

சங்கம் மருவிய இலக்கியமான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அக நூல்களில் ஒன்றான ஐந்திணை எழுபது எனும் நூலானது, ஐந்திணைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் பதினான்கு பாடல்களைக் கொண்டு எழுபது பாடல்களில் அமைந்துள்ளமையால் இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூலின் ஆசிரியரான மூவாதியார் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற அடைவில் திணைகளை அமைத்துள்ளார். அவற்றுள், முல்லைத் திணையில் அக மாந்தர்களுள் சிறந்து விளங்கக் கூடிய தலைவி கூற்றுப் பாடல்களாகப் பன்னிரண்டு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்பன்னிரண்டு பாடல்களுள் உவமை பயின்று வரப்பெற்ற நான்கு பாடல்களைக் கொண்டு தலைவிக்கான உவமைப் பயன்பாட்டைத் தொல்காப்பியர் வழி நின்று ஆராய்ந்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

உவமை விளக்கம்

ஒரு பொருளைப் பற்றி அறியாத ஒருவருக்கு அப்பொருளோடு ஒப்புமைப்பட்ட வேறு ஒரு பொருளைக் கூறி அப்பொருளை விளக்குவது உவமை எனப்படும். அவ்வாறு ஒன்றை விளக்குவதற்காகக் காட்டப்படுவது உவமை அல்லது உவமானம் எனப்படும். இவ்வாறு வெளிப்படும் உவமையானது தொழில், பயன், வடிவம், நிறம் என்று வகைப்படுத்தப்பட்ட நான்கினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும். இதனை,

"வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே

வகை பெற வந்த உவமைத் தோற்றம்"¹

என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறிய முடிகிறது. உவமை பற்றி "உவமை என்பது ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருளினை ஒப்புமை கூறுதல்"² என்று பேராசிரியர் உரை விளக்கம் தருகிறார். இவ்வாறு தோன்றும் உவமையானது சிறப்பு, நலன், காதல், வலி என்ற நான்கனுள் ஏதேனும் ஒன்றை நிலைக்களனாகப் பெற்று வரும் என்பதனைச்,

"சிறப்பே நலனே காதல் வலியோடு

அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களம் என்ப"³

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா உணர்த்தும்.

அகத்திணை மரபுகள் - கூற்று

செய்யுள் கேட்டாரை 'இது கூறுகின்றார் இன்னார்' என உணர்வித்தல் கூற்று எனப்படும். சங்கப்பாடல்களில் அக நூல்கள் அனைத்தும் கூற்று அமைப்பில் அமைந்தவை.

இம்மரபினையொட்டியே தொல்காப்பியர் களவில் கூற்றுக்குரியோர், கற்பில் கூற்றுக்குரியோர் என்று வரையறை செய்துள்ளார்.

தலைவி - உவமை மரபு

அகப்பொருள் இலக்கியங்களில் தலைவன், தோழி, நற்றாய், உறவினர் எனப் பல மாந்தர்களுடன் இணைத்துப் பேசப்படுபவள் தலைவியாவாள். இலக்கியத்தின் மைய மாந்தராக விளங்கக்கூடிய தலைவி, காதலின் பல்வேறு நிலைகளைத் தன்னுள் அடக்கித், தனது உணர்வுகளைப் பாடல்கள், கூற்றுகள், உரையாடல்கள் வழி வெளிப்படுத்துபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

களவு, கற்பு ஆகிய இரண்டு நிலைகளிலும் தலைவி கூற்று நிகழும் என்பதனைத் தொல்காப்பியரின் வழி அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு இரு காலங்களிலும் நிகழும் கூற்றுகளில் தலைவி உவமை கூறும் மரபினைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

“கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி”⁴

என்று கூறுவதன் வழி, அவள் அறிந்தன பற்றியதாய் மட்டுமே உவமை அமைய வேண்டும் என்ற விதி இருந்ததை அறிய முடிகிறது. அவ்வகையில், ஐந்திணை எழுபது முல்லைத்திணைத் தலைவி கூறிய உவமைகள், எவ்வகை உவமைகள், எந்த நிலைக்களத்தில் தோன்றியது, அவை தலைவிக்கான உவமை வரையறை பயன்பாட்டுடன் அமைந்துள்ளனவா என்பதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

தடமென்தோழி

தலைவன் வினைமேற் பிரிந்து சென்ற காலத்தே வருவதாகக் கூறிச் சென்ற கார்பருவம் வந்ததைக் கண்ட தலைவி, குறித்துச் சென்ற காலத்தில் வாராதிருக்கும் தலைவனின் செயலை நினைத்து பிரிவுத் துயரம் பெருகி வருத்தப்பட்டுத் தோழியிடம், ‘அகன்ற மூங்கிலை போன்ற மென்மையான தோள்களை உடையவளே’ கடல் நீரை குடித்த வானமானது அழகிய மயில்கள் மகிழ்ந்து ஆடுவதற்கு ஏதுவாகக் கருகக் கொண்டு தலைவனைச் சேர்ந்த தலைவியர் மகிழ்கின்ற இக்கார் காலம் வந்துவிட்டது. ஆனால் நான் என் தலைவன் இன்றித் தனியாளாய் வருந்துகின்றேன் என்று தலைவி வருந்தி உரைக்கும் பாடலொன்று,

“தடமென் பணைத்தோளி நீத்தாரோ வாரார் மடநடை மஞ்சை அகவக் - கடல்முகந்து மின்னோடு வந்தது எழில்வானம் வந்தென்னை

என்னாதி யென்பாரு மில்”

என்பதாகும். இப்பாடலில், மென்மையான மூங்கில்கள், தோழியின் தோள்களுக்கு உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வவமையானது, சிறப்பினை நிலைக்களனாகக் கொண்டு மெய் உவமம் பயின்று வரப்பெற்றுள்ளது. தோள்களுக்கு மூங்கில்களை உவமையாகக் கூறுவதனைச் சங்க அகஇலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக,

“தண்ணிய கமழும் தாழ் இருங் கூந்தல்

தட மென் பணைத் தோள் மட

நல்லோள்வயின்

பிரியச் சூழ்ந்தனை ஆயின் அரியது ஒன்று எய்தினை வாழிய நெஞ்சே”⁵

என்ற நற்றிணைப் பாடலைச் சுட்டலாம்.

‘உவமமும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும்’⁶ என்ற தொல்காப்பியக் கூற்றுக்கிணங்க, மென்மையான மெலிந்த தோள்களுக்கு மூங்கில் பொருத்தமாக உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோலக் காடும் காடு சார்ந்த இடமுமான முல்லைப்பகுதியில் காணப்படும் மூங்கில்கள் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. “கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி”⁷ என்பதற்கேற்ப கூறப்பட்டுள்ளது. முல்லைத் திணைக்குரிய கார் காலம், ஆற்றியிருத்தல், மூங்கில் என முதல், கரு, உரிப்பொருள் பயன்பாடும் வழுவின்றி இப்பாடலில் வந்துள்ளது.

உயிர் வருந்தும் தலைவி

தலைவனைப் பிரிந்து வாடியுரைக்கும் தலைவி கூற்றில் அமைந்த மற்றொரு பாடல், இதழ்களையும் தாதுக்களையும் உடைய, பூக்களைக் கொண்ட கொன்றை மரங்கள் நெருப்பினைப் போன்று பூத்துக் குலுங்குகின்றன. மேகமானது எல்லா இடங்களிலும் நீர்த்துளிகளைச் சிதறச்செய்து மழையைப் பொழிகின்றன. இடிக்கின்ற வானத்தைப் பார்த்தால் என் தலைவனை எண்ணி என்னுடைய உயிரானது துன்ப முறுகிறது என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுவதாக அமைந்த பாடலாகும். இதனை,

“கதமுறை வானம் சிதற இதழகத்துத் தாதிணர்க் கொன்றை எரிவளர்ப்பப் பாஅய் இடிப்பது போலும் எழில்வானம் நோக்கித் துடிப்பது போலு முயிர்”

என்ற பாடலடிகள் தெரிவிக்கின்றது. இதில் கொன்றை மலர்கள் நெருப்பின் நிறத்திற்கு உவமையாக்கப்பட்டு, காதலை நிலைக்களனாகக் கொண்டு உரு உவமம் பயின்று வரப்பெற்றுள்ளது. மேலும்,

“முதலும் சினையும் என்று ஆயிரு
 பொருட்கும்

நுதலிய மரபின் உரியவை உரிய”⁸

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவின்படி முதலாகிய நெருப்பிற்குச் சினையாகிய பூக்கள் ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைவி அவளறிந்த கொன்றை மரத்தின் பூக்களை உவமிக்கிறாள். அப்பூக்கள் நெருப்பினைப் போல இருப்பதாகச் சுட்டப் படுகிறது. கொன்றை மரத்தின் சிவந்த பூக்களுக்கு உவமை கூறப்பட்டாலும் அதன் வழி தன்னைச் சுடும் காமத்தீயையும் அறிவிக்க இவ்வவமையைப் பொருத்தமாகத் தலைவி கூறுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேகம் மழைபொழிய வானம் இடிஇடிக்க காரகால வரவால் உயிர் வருந்துவதைச் சுட்ட வரும் வேளையில் பொருத்தமாக உவமையும் கையாளப்பட்டுள்ளது. இங்குத் தலைவன் பிரிவால் தலைவி இழந்த நலன், அவன் மீது கொண்ட காதல் ஆகியவற்றின் நிலைக்களனாக, தான் அறிந்த கொன்றைப் பூக்களைக் கொண்டு, பிரிந்திருப்பதால் உண்டாகும் காதல் தீயை அறிவிப்பதாக அமைந்த பாடல், உவமைக் கூறுதற்குரிய இலக்கணம் வருவாது அமைந்து சிறக்கின்றது.

விரவிவரும் உவமை

பொருள்தேடிப் பிரிந்த தலைமகன் வருவதற்கு முன்னர் காரகாலம் வந்ததனால் வருத்தமுற்ற தலைவி தோழியிடம், பற்களைப் போன்ற அரும்புகளை தோற்றுவிக்கின்ற முல்லைச் செடிகளும் இக்காரகாலத்துடன் இணைந்து என்னை வருத்துகின்றது. மேலும், தலைவன் இல்லாத இம்மாலைப் பொழுதில் என்னைப் போல் துன்பம் அடைந்து உயிருடன் வாழக்கூடியவர் யாரும் இல்லை என்று கூறுகிறாள்.

**“காரிகை வாடத் துறந்தாரும் வாராமுன்
 காரகொடி முல்லை எயிரீனக் - காரோடு
 உடன்பட்டு வந்தலைக்கும் மாலைக்கோ
 எம்மில்**

மடம்பட்டு வாழ்கிற்பா ரில்”

என்ற பாடல் அதனை அறிவிக்கின்றது. இப்படலில், முல்லை மொட்டினை பற்களின் வெண்மை நிறத்திற்கு உவமைப்படுத்து மிடத்து உரு உவமையும், வடிவத்திற்கு உவமையாக்கப்படுமிடத்து மெய் உவமை யும் பயின்று வந்துள்ளன. ‘விரவியும் வருஉம் மரபின என்ப’⁹ என்ற வரையறை அடிப்படையில் மெய் உவமையும், உரு உவமையும் இப்பாடலுள் பயின்று

வந்துள்ளது.

பற்களின் அமைப்பிற்கும் நிறத்திற்கும் முல்லை மொட்டுகளை உவமையாக்கும் மரபினைச் சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றில் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

“ஆர்கலி ஏற்றொடு கார்தலை மணந்த

கொல்லைப் புனத்த முல்லை மெங்கொடி

எயிறு என முகைக்கும் நாடற்குத்

துயில்துறந் தனவால் தோழிஎன் கண்ணே”¹⁰

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலைக் கூறலாம். வானத்தில் உள்ள மேகங்கள் இடிக்கும் ஓசையானது, காதலரைப் பிரிந்து தனியே இருக்கின்ற காதலியர் நடுங்கும்படி, சிறுபொழுதாகிய இம்மாலைப்பொழுது கொலையாளியைப் போன்று வருத்துகின்றது. நறுமணமுடைய வெண்காந்தள் செடிகளும் துளிர்க்கின்றன. காரகாலமும் வந்துவிட்டது. ஆனால், தலைவன் வரவில்லை என வருந்துகின்ற தலைவியை,

**“தண்ணூறும் கோடல்துடுப் பெடுப்பக்
 காரெதிரி**

**விண்ணுயர் வானத் துருமுரற்றத் -
 திண்ணிதின்**

**புல்லுந ரில்லார் நடுங்கச் சிறுமாலை
 கொல்லுநர் போல வரும்”**

என்ற பாடலில் காண முடிகின்றது. வெண் காந்தள் செடியின் மொட்டுகள் துடுப்பிற்கு உவமையாக்கப்படுமிடத்து மெய் உவமை யும், மாலைப்பொழுதைக் கொலைத் தொழிலுக்கு உவமிக்குமிடத்து வினை உவமையும் விரவி வந்துள்ளன.

வெண்காந்தள் மலர்கள் துடுப்பிற்கு உவமைப் படுத்தப்பட்ட செய்தியினைப் போன்று பிற அகநூல்களிலும் காணமுடிகின்றது. அது போல முல்லைத் திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்களும் திணைவழிவழிப்புணையப் பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

**“அஞ்சனக் காயா மலரக் குருகிலை
 ஒண்டொடி நல்லார் முறுவல் கவின்கொளத்
 தண்கழற் கோடல் துடுப்பீனக் காதலர்
 வந்தார் திகழ்கநின் தோள்”¹¹**

கண்ணுக்கு இடுகின்ற மையைப்போன்று காயப்பூக்களும், வளையல் குலுங்கும் பெண்களின் பூக்களும், தீயைப்போன்று மலர்ந்துள்ள வெண்ணிறக் காந்தள் மலர்கள் களி கிண்டுகின்ற துடுப்பைப் போன்று மலர்ந்துள்ளது. ஆதலால், தலைவன் குறித்துச் சென்ற காரகாலமும் வந்தது, தலைவனும் வந்துவிட்டான். எனவே, உன் தோள்கள் முன்புபோல் ஒளிவீசட்டும் என்று

தலைவன் தலைவியை மணம் செய்து கொள்ள வந்த செய்தியினைத் தோழி தலைவியிடம் கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடலைச் சுட்டலாம்.

முடிவுரை

இலக்கியங்களுக்காகத் தோன்றியன இலக்கணங்கள். இலக்கணங்களின் வழியே இலக்கியங்கள் வரையறைக்குட்பட்டுத் தோன்றி ஒரு காலக்கட்டத்தின் அடையாள மாய்க் காலம் சென்றும் வாழ்கின்றன. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியங்களுக்கு அடுத்ததாகத் தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு வகைக்குள் அடங்கும், ஐந்திணை எழுபது அகநூலும் அக இலக்கண முறைமை மாறாது சங்க இலக்கியங்களோடு வைத்துப் போற்றத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது குறிக்கத்தக்கது. அதிலும் உவமைகள் என்பது அக இலக்கியங்களுக்கு உரிய தனிச்சிறப்பு. ஆதலாலேயே தொல்காப்பியர் உவமவியல் என்ற தனித்த இயலை வகுத்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தகுந்தது. அவ்வகையில் ஐந்திணை எழுபதில் முல்லைத் திணையில் அமைந்துள்ள உவமைப் பாடல்கள், அகத்திணைக்கே உரிய வரையறைகளுடன் முதல், கரு, உரிப் பொருள்கள் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அவற்றிலும் உவமைகள், உவமைகளுக்கு வகுக்கப்பட்ட இலக்கணம் மாறாது அமைந்து உள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் முதலாயின தொல்காப்பியம் கொண்டு எழுந்ததா என்ற திறனாய்வு மேற்கொள்ளும் சூழலில் ஐந்திணை எழுபதில் உள்ள முல்லைத் திணைப் பாடல்களை தொல்காப்பிய உவமையியல் அடிப்படையில் மரபுவழி நோக்கில் திறனாய்வு செய்து காண அம்மரபின் மாற்றமின்றி திணை மயக்கம் இன்றி உவமைப்பயன்பாட்டு வரையறையுடன் அமைந்திருப்பதை ஆய்வின்வழி அறிய முடிகின்றது. தொல்காப்பியம் கொண்டு நோக்கும் இத்திறனாய்வு இன்றாகினும், இவ்வக இலக்கியங்கள் ஏதேனும் ஒரு இலக்கண வரையறைப் படி தான் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வகையில் தொல்காப்பியத்திற்கு பின் வந்ததாகில் இவ்விலக்கியத்தைத் தொல்காப்பிய வரையறை கொண்டு நோக்க, அவ்விலக்கண மரபுப்படி ஐந்திணை எழுபது அமைந்துள்ளது என்று இவ்வாய்வின் வழி நிலைப்படுகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இளம்பூரணர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பக். 375

2. இளங்குமரனார்.இரா, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (பேராசிரியம்), பக். 218
3. இளம்பூரணர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பக். 377
4. மேலது, பக். 389
5. வேங்கடராமன், நற்றிணை மூலமும் உரையும், பக். 249
6. இளம்பூரணர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பக். 379
7. மேலது, பக். 389
8. மேலது, பக். 378
9. மேலது, பக். 376
10. சுப்பிரமணியன்.ச. வே, சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, மூலமும் உரையும்,தொகுதி 1, பக். 382
11. இராசாராம்.துரை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, இரண்டாம் பகுதி, பக்.109

துணை நூற்பட்டியல்

1. இராசாராம். துரை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, இரண்டாம் தொகுதி, முல்லை நிலையம், சென்னை - 17, மறுபதிப்பு - 2016.
2. இளம்பூரணார் உரை, தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 14, இரண்டாம் பதிப்பு - மே 2006.
3. சுப்பிரமணியன். ச. வே, சங்கஇலக்கியம் எட்டுத்தொகை, தொகுதி-1, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 108, செப்டெம்பர் - 2015.
4. சுப்பிரமணியன். ச.வே, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 104.
5. பேராசிரியம், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், முதல் பகுதி, தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை - 17, 2003.
6. மாணிக்கம். அ, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், மூலமும் உரையும், தொகுதி - 3,வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை -5, நவம்பர் - 2022.
7. வேங்கடராமன். H, நற்றிணை மூலமும் உரையும், (பதிப்பாசிரியர்), டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், பெசன்ட்நகர், சென்னை - 80, 4ஆம் பதிப்பு - 2019.